

Ο όσιος Αμβρόσιος της Όπτινα για την ταπείνωση.

Ταπείνωση

Ο όσιος Αμβρόσιος της Όπτινα δίδασκε ότι η αγάπη του Θεού παραχωρεί τις θλίψεις και τις συμφορές, επειδή η ευημερία και οι επιτυχίες γεννούν στην ψυχή την υπερηφάνεια.

– Παρατηρήστε το χρυσοπράσινο σκαθάρι, έλεγε. Όταν ο καιρός είναι ζεστός και ο ήλιος λάμπει, τρέχει παντού, ζουζουνίζοντας υπερήφανα. Όλα τα δάση και τα λιβάδια είναι δικά του. Όταν, όμως, κρυφτεί ο ήλιος και φυσήξει παγωμένος άνεμος, τρυπώνει στα φύλλα και ούτε καν ακούγεται. Έτσι συμβαίνει και με τους ανθρώπους. Η λάμψη της ευτυχίας φέρνει την έπαρση, ενώ η παγωνιά των συμφορών οδηγεί στην ταπείνωση.

Χωρίς την ταπείνωση – έλεγε – δεν σώζεται ο άνθρωπος. Αν πιστεύουμε ότι για την αξία μας και για τα έργα μας σωζόμαστε, έχουμε απατηθεί. Θα σας διηγηθώ μια διδακτική ιστορία.

Κάποια ξακουστή αρχόντισσα, αρκετά ευσεβής αλλά όχι αρκετά ταπεινή, είδε μια νύχτα στον ύπνο της ένα συγκλονιστικό όνειρο. Πάνω σε λαμπρό θρόνο ήταν καθισμένος ο δίκαιος Κριτής. Απέναντί Του στέκονταν αναρί-

θμητοι άνθρωποι, ανάμεσά τους και η ίδια. Ο Χριστός ετοιμαζόταν να καλέσει κοντά Του τους εκλεκτούς. Εκείνη για τις αρετές και τις αγαθοεργίες της περίμενε να της δείξει την ευαρέσκεια Του, αλλά έπεσε έξω στην πρόβλεψή της.

Κάποια ταπεινή χωριατοπούλα κρίθηκε άξια για την πρώτη θέση. Δεύτερος ήταν ένας φτωχός γεωργός με τσαρούχια. Ακολούθησαν στη σειρά πλήθη απλοϊκών ανθρώπων.

Σε μια στιγμή ο Κύριος έπαψε να καλεί άλλους. Η αρχόντισσα, πάνω στην απελπισία της, αποφάσισε να Τον πλησιάσει και να Του υπενθυμίσει τα καλά της έργα. Ο Χριστός, όμως, γύρισε αλλού το πρόσωπό Του. Συντριμμένη πια, έπεσε στο έδαφος και, κλαίγοντας πικρά, παραδέχθηκε με ταπείνωση ότι πράγματι δεν της άξιζε η ουράνια βασιλεία.

Όταν ξύπνησε, κάθε υπερήφανη ιδέα είχε φύγει από την ψυχή της. Με το όνειρο εκείνο ο Θεός της έδωσε ένα αξέχαστο μάθημα.

Τρεις είναι οι βαθμοί της ταπεινοφροσύνης: ο πρώτος, να υποτάσσεσαι στους ανωτέρους σου και να μη φέρεσαι με υψηλοφροσύνη στους ίσους σου· ο δεύτερος, να υποτάσσεσαι στους ίσους σου και να μη φέρεσαι με υψηλοφροσύνη στους κατωτέρους σου· και ο τρίτος, να υποτάσσεσαι στους κατωτέρους σου, θεωρώντας τον εαυτό σου ίσο με τα ζώα και ανάξιο να συναναστρέφεται ανθρώπους.

Από το βιβλίο: Πνευματική Ανθολογία από τους βίους και τους λόγους των Αγίων της Ρωσίας. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2018, σελ. 366, 58, 354.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>